

Folketingets Retsudvalg

Skanderborg, den 19. april 2013

Offentlighedslov og offentligt ejede vandselskaber, lovforslag 144 og 146

Dansk Vand- og Spildevandsforening, DANVA, ønsker en tydeliggørelse af, at den generelle bestemmelse om offentlighedslovens anvendelse over for offentligt ejede selskaber også gælder offentligt ejede vandselskaber omfattet af vandsektorloven.

Derudover vil DANVA plædere for, at vandsektorlovens bestemmelse om kompetence til at afgøre klager over aktindsigtsspørgsmål ændres i forbindelse med behandling af lovforslag 146 (følgeloven).

Omfanget af offentlighedslovens anvendelse

Offentligt ejede vandselskaber (vand og spildevand) er omfattet af offentlighedsloven. Dette fremgår af vandsektorlovens § 14, stk. 1 (lov nr.469 af 13.06.2009 med senere ændringer). I lovforslag 144 angives det, at selskaber, hvor mere end 75 % af ejerandelene er ejet af offentlige myndigheder, omfattes af den nye offentlighedslov bortset fra lovens §§ 11-12 og §§ 15-17.

Det fremstår derfor ikke klart – hverken af de to relevante lovforslag eller af deres lovbemærkninger - om offentlige vandselskaber fremover er omfattet af samtlige bestemmelser i offentlighedsloven eller alene af de samme bestemmelser, som andre offentligt ejede selskaber. Det er foreningens opfattelse, at det juridiske princip "lex posterior derogat legi priori" finder anvendelse, hvilket betyder, at offentlighedslovens anvendelse i relation de offentligt ejede vandselskaber har det omfang, som fremgår af lovforslagets § 4, stk. 1. Dette vil vi foreslå tydeliggøres – gerne i lovforslag 144 eller 146.

Velvalgt klageinstans i forhold til behandling af klager over aktindsigt

Vandselskabernes afgørelser om aktindsigt efter bl.a. offentlighedsloven kan påklages til Natur- og Miljøklagenævnet. Dette fremgår af § 26, stk. 3 i vandsektorloven, som i øvrigt er en lov, der i øjeblikket ikke er sket konsekvensændringer i, se forslag til følgelov. Konsekvensen er, at nævnet skal sagsbehandle inden for felter, hvor de ikke har nogen særlig viden om regelsæt eller praksis. Dette finder vi naturligvis er problematisk ud fra en retssikkerhedsmæssig betragtning.

Den nævnte bestemmelse i vandsektorloven er i øvrigt en afvigelse af det almindelige princip, hvorefter aktindsigtsspørgsmål kan påklages til den myndighed, der er klageinstans i forhold til afgørelsen eller behandlingen i øvrigt af den sag, begæringen om aktindsigt angår. Se § 15, stk. 2 i gældende offentlighedslov og § 37, stk. 1 i den fremtidige lov.

Side 1 af 2

Eksempler fra det daglige liv, som kan undre vandselskaberne:

- Udbud af indkøb af løsøre, tjenesteydelser samt bygge- og anlægsarbejder; her er Klagenævnet for Udbud rette klageinstans for alle andre.
- En række aktiviteter i vandselskabernes dagligliv er udelukkende underlagt domstolene og dermed ikke nogen forvaltningsretlig myndighed, eksempelvis erstatningssager ved overbygning af vandselskabets tinglig sikrede ledninger. Afslag på aktindsigt i dokumenter i sager herom ville efter vores opfattelse ved behandling i henhold til det almindelige klageprincip ikke kunne indbringes for en klageinstans. Vi kan følgelig ikke finde saglige argumenter for, at offentligt ejede vandselskaber i sådanne sager – til forskel fra andre ledningsvirksomheder, som er omfattet af offentlighedsloven - skal igennem en klagebehandling af Natur- og Miljøklagenævnet!

På denne baggrund vil foreningen opfordre til, at lovforslag 146 adresserer ovenstående, og at vandsektorlovens § 26, stk. 3, dermed bringes i overensstemmelse med det almindelige klageprincip.

Med venlig hilsen

Carl-Emil Larsen
Direktør

cc: Naturstyrelsen